

[M. C. Jensen.]

af den Grund vil jeg da ogsaa haabe, at det skal lykkes os at faa Lovforslaget færdigt fra Rigsdagen saa tidligt, at Bestemmelserne med Hensyn til Længden af Sætteliner kunde finde Anvendelse paa den Tid, de paaagældende Redskaber skal anvendes i Limfjorden. Limfjordsfiskerne, som staa i en samlet Organisation, der har omtrent 2½ Tusind Medlemmer, er enige om det Lovforslag, der foreligger, men de har vedtaget nogle ganske smaa, lad mig sige uvæsentlige Ændringer, som ogsaa er tilstillet den højtærede Minister, og som jeg haaber vi faar at se i Udvalget.

Jeg kommer saa til Kapitel 3, der indeholder særlige Bestemmelser for Fiskeri i de øvrige Farvande. Allerede i Loven af 1888 var Bestemmelserne om Limfjorden den mest fremtrædende Del, og der var i Loven givet Regler for, hvorledes man kunde ordne sig med Vedtægter vedrørende Farvandene udenfor Limfjorden, det vil sige, man kan ikke gøre noget lovligt, som er forbudt i Fiskeriloven, men man kan forbyde visse Fiskemetoder, som er tilladt i Loven, hvis Fiskerne omkring det paaagældende Fiskevand er enige derom og Ministeren stadfæster en saadan Vedtægt. Disse Vedtægtsbestemmelser voldte ikke nogen større Ængstelse eller Vanskelighed, saa længe man holdt sig til Vedtægter for vore Indvande, Fjorde, Vige og mindre Indskæringer fra Havet, men ved Loven af 1907 blev disse Vedtægter udvidet til ogsaa at omfatte Kysterne. Jeg erindrer det ikke, men jeg maa antage, at der den Gang har været fremsat et Ønske derom fra Fiskernes Side, men at man ikke havde Øje for, hvilke Farer en saadan Udvidelse kunde frembyde. Nu er det saadan, at i de ret store Fiskerbyer, det vil sige Byer med mange Fiskere, er disse nødt til at tage ud omkring, de kan ikke holde sig hjemme alle sammen, og naar man saa har rendt Panden imod hist og her, fordi der er lavet Vedtægter, der forbyder at anvende de Redskaber, disse Fiskere nu en Gang har, bliver man betænkelig, og det har medført, at der er opstaaet Strid om denne Vedtægtsparagraf. Efter Vedtægtsparagraffen i den gældende Lov er det saadan, at de omboende Fiskere har sikret sig udelukkende Ret til at bestemme, hvorledes Vedtægten skal se ud, og Ministeren er egentlig, hvis han da ikke mener, at det Vand, hvorom der er Tale, ikke egner sig til Vedtægt, efter min Opfattelse nødt til at stadfæste en saadan, hvor Vedtægten er blevet til paa den i Loven anviste Maade. I

det Lovforslag, der nu foreligger for det høje Ting, er der en Afvigelse fra Bestemmelsen i den gældende Lov, nemlig i Lovforslagets § 43, hvor der staaar, at der vælges et staaende Udvalg til Vedtægternes Affattelse, bestaaende af 7 Mænd, hvoraf to vælges af Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse, en af Ministeriet, som er Formand, og 4 af de omboende Fiskere. Det vil ses, at de omboende Fiskere beholder Flertallet i dette Udvalg. Vi har ment, at man ved Nedsættelsen af et saadant stort Udvalg kunde gennemføre mere Ensartethed i hele vor Vedtægtsindretning. Nu hørte jeg nok, at den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale udtalte, at man i Fiskeriloven burde nøjes med at give de store Linier, Rammerne, og indrette sig med Vedtægter, og jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at Ministeren har Ret heri, men saa tror jeg rigtignok, at man maa have disse Vedtægter affattet af et Udvalg eller af en Kommission, eller hvad man vil, saaledes at det ikke bliver Særinteresserne, navnlig ikke bliver disse, om jeg saa maa sige, omboende Fiskeres Særforhold, der er afgørende. Det Spørgsmaal, jeg her taler om, har givet Anledning til adskillig Misforstaaelse og Meningsforskel indenfor Fiskernes egne Rækker, men jeg tror nok, at den Affattelse, det høje Folketing har givet Lovforslaget paa dette meget væsentlige Omraade, har bidraget til, at der er skabt nogenlunde Ro og Tilfredshed, idet man har slaaet sig til Taals med, at de paaagældende ikke kommer udenom at afgive noget af deres Ret, naar de dog bibeholder Flertal i Udvalget for de omboende Fiskere. Men saa er der sket dette under Behandlingen i det høje Folketing, at Bestemmelsen om Forholdstalsvalg i § 43 er faldet ud. Jeg beklager, at dette er sket, for jeg synes, at et eventuelt Mindretal af de omboende Fiskere omkring et saadant Vedtægtsvand ogsaa burde have Ret til at gøre deres Indflydelse gældende. Hvis man f. Eks. tænker sig et Fjordomraade, hvor man ønsker Vedtægt oprettet, og der indenfor Vedtægtsomraadet bor ca. 60 Fiskere, saa kunde det være, at 40 af disse havde een Fiskemetode, medens de 20 andre anvendte en anden, og saa vilde disse 20 Fiskere ved Forholdstalsvalg være i Stand til at vælge en af de fire Mænd, der skal vælges. Jeg synes, de skulde have den Ret. Derfor findes der ogsaa i det Forslag, som blev vedtaget paa Generalforsamlingen sidste Sommer, en Bestemmelse om, at Forholdstalsvalget sættes ind igen. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Minister — jeg tror, det er nødvendigt for at skabe den Ro, som jeg haaber